

ze všech krás, které hory poskytují. Těžko se popisuje ta nádhera, když člověk vyšlápne dlouhý strmý kopec, říká si, že už dál nepůjde, ale nakonec sebere zbytky svých sil a ani neví jak a je nahofe. Anebo když se ráno probudí, pozoruje východ slunce a na kopci se pasoucí cinkající ovečky.

Tuto téměř neporušenou přírodu jsme mohli vidět i poslední týden v srpnu na Šumavě. Z bývalého vojenského prostoru v okolí Křemelné se nyní stal národní park s vyznačenými cestami. Jen Železná Ruda a její okolo, odkud jsme pak odjížděli domů, je tak trochu poněmčena a roste zde mnoho hotelů. Ale přesto stojí za to vyjít si i zde do přírody, vyšlápnout si na Špičák a projít se kolem Černého a Čertova jezera, nyní už také patřících k národnímu parku Šumava.

Co dodat, snad jen to - jeďte s námi, či se svými přáteli zase někdy do hor!

Za farní společenství mládeže
Karolína Nováková

CHARITA

Dne 18. září 1993 se v Emauzích uskutečnilo celodiecezní setkání Charity. Po mši svaté si účastníci vyslechli přednášku P. ing. Mil. Fialy na téma Sociální učení církve. Po obědě probíhala výměna zkušeností mezi jednotlivými Farními charitami. Setkání se zúčastnil i otec arcibiskup, který ocenil organizaci a vyslovil pochvalu a dík za pohoštění, které zajistili členové naší Farní charity ve Strašnicích. Uznání také vyslovil prezident Arcidiecezní charity P. Václav Malý a ředitel ADCH Praha pan Karel Trutnovský.

Zuzana Elisová

Vydává Farní úřad u Neposkvrněného početí Panny Marie, Praha 10, Ke Strašnické 1000/10.
Redakčně zpracoval František Coufal. Sazbu zajistila Anna Hofmannová.

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

září 1993

PODZIM

Podzim má svůj vlastní půvab. Je to doba zrání, kdy příroda vydává své dary naplněné sluncem i naší prací, kdy plody léta využíváme a ukládáme pro další období roku.

I na poli liturgického roku prožíváme toto období, třebaže o tom není nikde žádná zmínka, ale lze to tak chápat. Dá se říci, že začíná svátkem Narození panny Marie (8. 9.) a končí sobotou po poslední neděli liturgického roku, kdy je Slavnost Ježíše Krista Krále.

V tomto období, které spadá do druhé poloviny liturgického mezidobí, slavíme památky a svátky, jež svým způsobem naznačují myšlenku dozrávání:

- Svátek Povýšení sv. kříže (14. 9.) - O velikonocích jsme si připomenuli tragiku kříže - Ježíšovu vykupitelskou smrt na kříži. Nyní na podzim si uvědomujeme velikost Kristovy oběti právě skrze kříž, který je nám představen oslavený, povýšený.

- Památka svatě Ludmily (16. 10.) - matky národa, prvomučednice české a Slavnost hlavního patrona českého národa - knížete Václava, mučedníka (28. 9.) dodávají svou purpurovou barvou krve liturgickému podzimu typický kolorit.

V tomto období také slavíme svátky čtyř apoštolů - Matouše (21. 9.), Šimona (28. 10.), Judy Tadeáše (28. 10.) a Ondřeje (30. 11.) - a dvou evangelistů Matouše a Lukáše (18. 10), avšak především dvě významné slavnosti - Všech Svatých (1. 11.), kdy oslavujeme všechny známé i neznámé světce i světice, kteří uzrali na stromu církve, a potom Vzpomínka na věrné zemřelé (2. 11.) jejichž duše trpí v očistci.

Pro náš národ a zvláště pro naši farnost nejsou bez významu dva svátky: památka sv. Wolfganga, řezenského biskupa (31. 10.) a svátek sv. Anežky České, řeholnice (13. 11). Ti dva bytostně patří k naší farnosti. Jednak tím, že díky Anežce a jejímu svatořečení v roce 1989 přišel listopad 89, který otevřel i cestu ke stavbě našeho nového kostela, a jednak díky současnému řezenskému biskupovi, nástupci sv. Wolfganga, se tato stavba mohla zahájit a realizovat. (Minochodem sv. Anežka i sv. Wolfgang budou mít v novém kostele svou kapli spolu s barevným oknem).

Ohniskem liturgického podzimu je měsíc říjen věnovaný panně Marii Růžencové (7. 10.) - Růženec mnoho znamenal a dosud znamená v dějinách církve. Vždyť tato modlitba ke cti panny Marie vyprosila na Pánu mnohá uzdravení, obrácení, zachránění a v neposlední řadě i stavbu našeho kostela. - Je tedy liturgický podzim opravdu bohatý. Kež každého z nás obohatí svými duchovními plody. Záleží ovšem na tom, do jaké míry se jim otevřeme a přijmeme je.

Přeji vám, abyste opravdu duchovně zbohatli.

Váš P. Marian, OSB

STAVBA NOVÉHO KOSTELA

Co přineslo léto?

Prázdniny uběhly jako voda a začal nový školní rok. Je naší velkou radostí, že vyučování náboženství pro děti strašnické farnosti probíhá již v nové učebně. Prostorná, světlá místnost, umístěná ve spojovacím objektu mezi stávající kaplí a novým kostelem, vonící novotou tedy už slouží svému účelu. Je to první krůček, první hmatatelný výsledek snahy vytvořit potřebné materiální podmínky pro život celého farního společenství. Využít tyto podmínky a naplnit možnosti pro oživení tohoto života bude záležet na chuti a ochotě nás všech. Jsem přesvědčen, že chuti ke společné činnosti ve Strašnicích je dostatek, a že se zlepšujícími se podmínkami bude se prohlubovat i život ve farním společenství.

Příkladem mobilizace sil ve farnosti pro společnou akci jsou i výsledky finančních sbírek na výstavbu nového

kostela během prázdnin. Po výzvě ve farním zpravodaji i v denním tisku se ke snahám farní rady opatřit další finanční prostředky připojila řada bratří a sester ze Strašnic i odjinud. Výsledek je požehnaný, budí v nás radost a naději. Při sbírce poslední neděli v červenci se vybralo 21 110 Kč a v srpnu dokonce 48 360 Kč. Finanční dary, které byly odevzdané přímo na farním úřadě mimo sbírky činily 79 300 Kč. Z podniků, které přislíbily pomoc zatím přispěl pouze Kovošrot částkou 10 000 Kč. Ostatní dobrodinci, mezi kterými jsou zahrnuti i někteří soukromí podnikatelé nám pomohli dary ve výši 733 352 Kč. To znamená, že za prázdniny, přesněji od 27. června do 7. září 1993 jsme celkem vyprosili 892 122 Kč. **BOHU DÍKY!** Je třeba na tomto místě poděkovat všem štědrým dárcům i všem, kteří pomáhali při sbírkách. Zaplať Vám Pán Bůh štědrě za Vaši štědrost i za dobrá srdce. A prosíme Vás, vytrvejte.

Současně se zveřejněním výzvy v minulém /prázdninovém/ vydání Vzkříšení se vyskytly i některé otázky, které souvisejí se stavbou kostela. Tyto otázky je třeba zodpovědět a umožnit všem farníkům, aby se s nimi i odpověďmi na ně seznámili. V našem farním zpravodaji Vzkříšení však není dostatečný prostor a také dvouměsíční interval není pro zveřejňování odpovědí vhodný. Proto, aby informace byly přístupné všem, a byly aktuální, budou vyvěšovány na nástěnce v přední naší kapli. Písemné dotazy můžete odevzdat v sakristii nebo vhodit do pokladničky u vchodu do kaple. Věřím, že Vám bude tento způsob kladení otázek vyhovovat, stejně jako podávání odpovědí, a že tím společně přispějeme ke zlepšení informovanosti farníků a zamezíme neúplným nebo zkresleným zprávám.

Vzájemná komunikace je důležitým předpokladem pro porozumění. Současně bude na delší dobu vyvěšena část projektu-půdorysu přízemí nového kostela, abychom si mohli oživit jeho prostorové uspořádání a účelově využít jednotlivých prostor.

A ještě jedna prosba na závěr. Mějme náš nový kostel rádi! I přes to, že nám působí řadu finančních a organizačních starostí. I přes to, že jeho stavba způsobuje nepořádek a nečistotu. I přes to, že někteří mohou mít výhrady zrovna k tomuto řešení. Jistě nám to po svém dokončení všechno vynahradí. Proseme a modleme se k Pánu a on nám pomůže dokončit tento nový chrám Panny Marie Neposkvrněné.

12. 9. 1993

Karel Duchek

SPOLEČENSTVÍ MLADÝCH

Jaké byly letošní prázdniny?

Jako každoročně jsme strávili téměř celé léto v přírodě, většinou putováním po horách naší vlasti a Slovenska.

Začali jsme prvním červencovým týdnem, kdy se šest členů našeho společenství rozhodlo projít Orlické hory s krosnami na zádech a s igelitovým přístřeškem pro případ deště. Trasu jsme začali v Zábřehu na Moravě a došli jsme přes hřeben hor až do Nového Města nad Metují. Počasí bylo střídavě oblačné, a tak jsme kromě dnů slunečných zažili i ty deštivé, provázené bouřkami. Pán na nás v průběhu putování sesílal různé zkoušky, kdy jsme si museli uvědomit, že náš život je úplně v jeho rukách a nemusíme si o nic dělat starost. A tak i když se občas zdálo, že nebudeme mít chleba, nakonec jsme vždy měli jídla dostatek. A když v bouři padl strom kousek vedle našeho přístřešku, nezbyvalo než uznat, jak je náš život křehký a záleží jen na Bohu, jaké budou naše další cesty.

Tak jsme poznávali sami sebe, své přátele, učili se vytrvalosti, pevné vůli a vnitřnímu ztišení i na dalším vandru. Ten se konal poslední dva týdny v červenci na Slovensku na Velké Fatře, kam nás jelo celkem dvanáct. Takhle v horách daleko od civilizace má člověk možnost zamyslet se víc než kdy jindy, nad smyslem svého pozemského putování, posilovat své vztahy k lidem a k Bohu a hlavně se radovat

